

Disposició transitòria única. *Validesa dels contractes tipus homologats.*

Els contractes que hagin estat homologats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els continua regulant el que disposa la Llei 19/1982, de 26 de maig, sobre contractació de productes agraris, i normativa concordant fins a exhaurir el termini per al qual van ser homologats.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Es deroguen la Llei 19/1982, de 26 de maig, sobre contractació de productes agraris; el Reial decret 2707/1983, de 7 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 19/1982; el Reial decret 2556/1985, de 27 de desembre, pel qual es regulen els contractes de compravenda de productes agraris que preveu la Llei 19/1982, així com totes les altres normes que les despleguen.

Disposició final primera. *Habilitació.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de gener de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

414 *LLEI 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals.* («BOE» 8, de 10-1-2000, i «BOE» 33, de 8-2-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1

L'existència d'un sistema de protecció del dret dels obtentors de varietats vegetals té un impacte positiu en l'economia nacional en general i en el sector agrícola en particular, que es concreta en l'estímul de la recerca i l'increment conseqüent dels recursos privats destinats a aquesta activitat, fet que facilita l'accés dels agricultors a les noves tecnologies, millora la productivitat de les

explotacions i, en definitiva, provoca un augment de la competitivitat dels nostres productes i de la renda dels agricultors.

Fins ara, el sistema de protecció dels obtentors estava recollit en el Conveni internacional per a la protecció de les obtencions vegetals de 2 de desembre de 1961, aprovat en el si de la Unió Internacional per a la Protecció de les Obtencions Vegetals (UPOV), subscrit i ratificat pel Regne d'Espanya, i en la Llei 12/1975, de 12 de març, de protecció d'obtenccions vegetals, inspirada en gran part en el Conveni esmentat.

2

Les raons que justifiquen l'aprovació d'un nou marc jurídic nacional de protecció dels obtentors obeeix a dues raons fonamentals:

En primer lloc, és necessari adaptar la normativa nacional a un marc jurídic internacional canviant. D'una banda el Conveni internacional de la UPOV ha estat revisat en successives ocasions; les reformes introduïdes pels convenis de 10 de novembre de 1972 i de 23 d'octubre de 1978 van ser incorporades a l'ordenament jurídic nacional; tanmateix, el Conveni de 19 de març de 1991 va introduir novetats que cal preveure en la legislació nacional.

D'altra banda, la Unió Europea s'ha dotat d'un sistema de protecció propi mitjançant el Reglament (CE) 2100/94, del Consell, de 27 de juliol, relatiu a la protecció comunitària de les obtencions vegetals. No obstant això, l'article 3 d'aquest Reglament (CE) reconeix el dret dels estats membres de la Unió Europea a «concedir drets de propietat nacionals sobre les varietats vegetals», encara que prohibeix expressament la doble titularitat de drets, nacionals i comunitaris. L'Estat espanyol opta per l'establiment d'un sistema de protecció propi, encara que harmonitzat amb la normativa comunitària; en aquest sentit, s'ha de tenir en compte que el dret comunitari remet a la legislació nacional totes les qüestions que es poden suscitar amb motiu de les accions judicials per infraccions a aquest dret.

En segon lloc, els avenços recents en matèria de biotecnologia i l'enginyeria genètica, que han accelerat els processos d'obtenció de varietats, i l'experiència adquirida en els últims vint anys fan necessari i, per descomptat convenient, modificar la legislació vigent per posar-la en línia amb tots els països industrialitzats no només de la Unió Europea, sinó d'altres continents.

3

Aquesta Llei té com a objectius fonamentals, a banda de l'adaptació a la normativa internacional, reforçar la protecció dels obtentors i millorar el funcionament de l'Administració pública en l'exercici de les funcions relatives a la matèria que regula aquesta Llei.

El reforçament dels drets dels obtentors s'ha d'aconseguir mitjançant una regulació més precisa i tècnica-ment perfecta de les facultats que els confereix el títol d'obtenció vegetal, així com l'ampliació de la durada de la protecció per a totes les espècies vegetals, cosa que incentiva la recerca en aquest camp. Concretament, les novetats principals d'aquesta Llei són les següents:

En primer lloc, defineix amb més precisió les facultats dels obtentors relatives a l'explotació de les seves varietats protegides, determina amb claredat les actuacions de tercers relacionades amb la seva varietat que requereixen la seva autorització i reforça les accions per perseguir els que prescindeixin d'aquesta autorització.

En segon lloc, defineix amb claredat la denominada «excepció de l'agricultor», que es refereix als supòsits en què els agricultors poden utilitzar el material vegetal produït en les seves pròpies finques per usar-lo en les finques, sense que calgui l'autorització de l'obtentor de la varietat utilitzada o contribuir-hi econòmicament.

A més a més de l'excepció de l'agricultor, es clarifiquen algunes excepcions al dret de l'obtentor que abans estaven poc definides. La més important potser és la del possible ús de les varietats protegides com a material per a la creació de noves varietats, que evita qualsevol mena de limitació a la recerca en aquest camp. El concepte de varietat essencialment derivada té sens dubte un paper important pel que fa a la delimitació del dret dels obtentors i resol situacions que en el passat van presentar problemes d'atribució de la propietat de varietats.

En tercer lloc, s'augmenta la durada de la protecció per a totes les espècies vegetals, fet que constitueix un estímul més gran amb vista a la recerca en l'obtenció de noves varietats i un alineament amb el que regulen altres països per a aquests períodes.

En quart lloc, s'introdueix en la nostra legislació la possibilitat de poder comercialitzar a Espanya les varietats vegetals abans de sol·licitar-ne la protecció, circumstància que permet als obtentors conèixer, d'una banda, els resultats pràctics i el valor productiu de la varietat abans d'entrar en unes despeses que, en el cas de varietats de resultats mediocres, no queden compensades, i de l'altra, la resposta dels agricultors a l'oferta de les noves varietats abans de sotmetre's al sistema de protecció.

Es tracta d'aconseguir la millora del funcionament dels òrgans que intervenen en l'exercici d'aquestes funcions amb una descripció més simple i precisa de les seves funcions i els procediments a què s'ha de subjectar la seva actuació. En general, la Llei millora el funcionament dels òrgans col·legiats que hi intervenen, ja que els dona un contingut molt més tècnic, jurídic i científic que el que tenien fins ara, amb un índex elevat de participació representativa d'agents econòmics.

4

Des d'un altre punt de vista, aquesta Llei permet una col·laboració internacional més gran, no sols amb altres estats membres de la Unió Europea sinó amb països tercers, ja que flexibiliza els sistemes d'establiment de la cooperació en aquest camp.

A més a més, cal assenyalar que aquesta Llei s'aprofita per incorporar a l'ordenament jurídic intern l'article 12 de la Directiva 98/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a la protecció jurídica de les invencions biotecnològiques, pel que fa a la concessió de llicències obligatòries per dependència.

Finalment, en cas de varietats que continguin organismes modificats genèticament o que estiguin constituïdes per aquests organismes, s'aplica la Llei 15/1994, de 3 de juny, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats a fi de prevenir els riscos per a la salut humana i per al medi ambient, pel que fa a la realització de l'examen tècnic.

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.9a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació sobre propietat intel·lectual i industrial, i de l'article 149.1.1a, que reserva a l'Estat la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és establir el règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals.
2. Per al reconeixement i la protecció del dret d'obtentor d'una varietat vegetal nova es concedeix un títol d'obtenció vegetal.

Article 2. *Definició de varietat.*

1. S'entén per varietat, als efectes d'aquesta Llei: un conjunt de plantes d'un sol tàxon botànic del rang més baix conegut que, amb independència de si respon o no plenament a les condicions per a la concessió d'un dret d'obtentor, pugui:
 - a) Definir-se per l'expressió dels caràcters resultants d'un cert genotip o d'una certa combinació de genotips.
 - b) Distingir-se de qualsevol altre conjunt de plantes per l'expressió d'un d'aquests caràcters almenys, i
 - c) Considerar-se com una unitat, tenint en compte la seva aptitud a propagar-se sense alteració.
2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per conjunt de plantes el format per plantes senceres o parts de plantes, sempre que aquestes parts puguin generar plantes senceres.

Article 3. *Definició d'obtentor.*

1. S'entén per obtentor als efectes del que disposa aquesta Llei la persona que hagi creat o descobert i desenvolupat una varietat, o els seus drethavents.
2. S'entén per dret d'obtentor el conjunt de drets que confereix al seu titular el títol d'obtenció vegetal d'una varietat, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

Article 4. *Àmbit d'aplicació.*

Aquesta llei és aplicable a tots els gèneres i totes les espècies vegetals, inclosos els híbrids de gèneres o d'espècies.

TÍTOL I

Dret material

CAPÍTOL I

Requisits de la varietat vegetal

Article 5. *Condicions de la varietat.*

1. Es concedeix el títol d'obtenció vegetal quan la varietat sigui:
 - 1) Nova.
 - 2) Diferent.
 - 3) Homogènia, i
 - 4) Estable.

2. La concessió del títol d'obtenció vegetal no pot dependre de condicions suplementàries o diferents de les esmentades, excepte que la varietat hagi estat designada per una denominació de conformitat amb el que disposen els articles 47, 48 i 49, que l'obtentor hagi complert les formalitats que preveuen aquesta Llei i les disposicions complementàries i que hagi pagat les taxes gudes.

Article 6. Novetat.

1. La varietat es considera nova si, en la data de presentació de la sol·licitud del títol d'obtenció vegetal, el material de reproducció o de multiplicació vegetativa o un producte de collita de la varietat no ha estat venut o entregat a tercers per l'obtentor o amb el seu consentiment per a l'explotació de la varietat o, havent-ho estat, no han transcorregut els terminis següents:

- a) Un any, si la venda o l'entrega s'ha fet a Espanya.
- b) Quatre anys, si la venda o l'entrega s'ha fet fora d'Espanya i el seu objecte no han estat arbres o vinyes.
- c) Sis anys, si la venda o l'entrega s'ha fet fora d'Espanya i el seu objecte han estat arbres o vinyes.

2. No es considera perduda la condició de novetat per una venda o una entrega a tercers en els casos següents:

- a) Si és conseqüència d'un abús comès en perjudici de l'obtentor.
- b) Si és resultat de la transferència dels drets sobre la varietat.
- c) Si, a través d'una tercera persona i per compte de l'obtentor, s'ha produït material de reproducció o multiplicació de la varietat, sempre que aquest material passi a estar sota el control de l'obtentor.
- d) Si ha estat utilitzada per una tercera persona per portar a terme assajos de camp o laboratori o fins i tot assajos de transformació a petita escala per fer-ne avaluacions.

3. Tampoc no es perd la condició de novetat pel sol fet de la inscripció en un registre oficial de varietats admeses per a la comercialització o en compliment d'altres obligacions jurídiques relacionades amb la bioseguretat.

4. Quan la producció d'una varietat requereixi l'ús repetit d'una altra o d'unes altres varietats diferents, la venda o l'entrega a tercers de material de reproducció o de multiplicació o del producte de la collita de la primera varietat esmentada, en les condicions que estableix l'apartat 1, determinen la pèrdua de la condició de novetat de la varietat o varietats emprades en la producció.

Article 7. Distinció.

1. Una varietat es considera diferent si és possible diferenciar-la clarament per l'expressió de les característiques resultants d'un genotip en particular o d'una combinació de genotips, de qualsevol altra varietat l'existència de la qual, en la data de presentació de la sol·licitud, sigui notòriament coneguda.

2. En particular, es considera que una varietat és notòriament coneguda a partir de la data en què s'hagi presentat en qualsevol país una sol·licitud:

- a) Bé de concessió d'un dret d'obtentor, sempre que condueixi a la consecució de la protecció sol·licitada.
- b) Bé d'inscripció de la varietat en un registre oficial, sempre que resulti finalment inscrita.

3. La notorietat de l'existència d'una altra varietat es pot desprendre també de l'explotació de la varietat ja en curs, de la presència d'aquesta varietat en una col·lecció de referència o de qualsevol altre mitjà de prova.

Article 8. Homogeneïtat.

Es considera homogènia la varietat si és prou uniforme en els seus caràcters específics, amb la variació previsible tenint en compte les particularitats de la seva reproducció sexual o de la seva multiplicació vegetativa.

Article 9. Estabilitat.

Es considera estable la varietat si els seus caràcters específics es mantenen inalterats després de reproduccions o multiplicacions successives o, en el cas d'un cicle particular de reproduccions o de multiplicacions, al final de cada cicle.

CAPÍTOL II**Requisits del sol·licitant****Article 10. Sol·licitant del dret.**

1. Pot sol·licitar el títol d'obtenció vegetal per a una varietat l'obtentor de la varietat, tal com ho defineix l'apartat 1 de l'article 3. En cas que es tracti del drethavent de l'obtentor, ha d'acreditar degudament aquesta condició.

2. Llevat que hi hagi una prova en contra, el sol·licitant es considera el titular del dret de l'obtenció.

3. En el cas que diverses persones hagin creat o descobert i desenvolupat conjuntament una varietat, el dret d'obtenir el títol d'obtenció vegetal correspon en comú a totes elles.

4. Així mateix, el dret d'obtenir el títol d'obtenció correspon de manera conjunta a l'obtentor i a qualsevol altra persona, en cas que l'obtentor i l'altra persona hagin acordat compartir el dret.

5. Si l'obtentor és un treballador per compte d'altri o un treballador públic, el dret d'obtentor es regeix per la normativa aplicable a la relació de serveis de què es tracti i, si no n'hi ha, s'aplica supletòriament la regulació de les invencions laborals que conté el títol IV de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.

Article 11. Nacionalitat del sol·licitant.

Poden sol·licitar els títols d'obtenció vegetal que regula aquesta Llei les persones següents, naturals o jurídiques:

- a) Les que tinguin la nacionalitat espanyola, o que tinguin el domicili o la seu a Espanya.
- b) Els nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea o de la Unió Internacional per a la Protecció d'Obtencions Vegetals (UPOV) o d'un Estat membre d'una organització intergovernamental que sigui membre de la Unió esmentada, o que tinguin el domicili o la seu en un d'aquests estats.
- c) Els estrangers no compresos en els apartats anteriors, sempre que a l'Estat del qual siguin nacionals es permeti a les persones naturals o jurídiques de nacionalitat espanyola l'obtenció de títols equivalents.

CAPÍTOL III**Drets d'obtentor****Article 12. Abast del dret d'obtentor.**

1. La protecció de la varietat té com a efectes conferir al beneficiari o als beneficiaris del títol d'obtenció vegetal el dret exclusiu de portar a terme, respecte a la varietat, les diferents actuacions que figuren en l'apartat següent.

2. Sens perjudici del que disposen els articles 14 i 15, es requereix l'autorització de l'obtentor per a l'execució de les actuacions següents fetes respecte al material de reproducció o de multiplicació de la varietat protegida:

- a) La producció o la reproducció (multiplicació).
- b) El condicionament als fins de la reproducció o de la multiplicació.

- c) L'oferta en venda.
 - d) La venda o qualsevol altra forma de comercialització.
 - e) L'exportació.
 - f) La importació, o
 - g) La possessió per a qualsevol dels fins esmentats en els apartats a) a f).
3. L'obtencor pot sotmetre la seva autorització a condicions i a limitacions.

Article 13. *Altres casos que requereixen l'autorització de l'obtencor.*

1. Sens perjudici del que disposen els articles 14 i 15, es requereix l'autorització de l'obtencor per als actes que esmenta l'apartat 2 de l'article anterior, duts a terme respecte del producte de la collita, incloses plantes senceres i parts de plantes, obtingut per utilització no autoritzada de material de reproducció o de multiplicació de la varietat protegida, tret que l'obtencor hagi pogut exercir raonablement el seu dret en relació amb aquest material de reproducció o de multiplicació.

2. Es pot preveure per reglament que, tret del que disposen els articles 14 i 15, es requereix l'autorització de l'obtencor per als actes esmentats en els paràgrafs a) a g) de l'apartat 2 de l'article anterior, efectuats pel que fa a productes fabricats directament a partir d'un producte de collita de la varietat protegida cobert per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article, per utilització no autoritzada del producte de collita, tret que l'obtencor hagi pogut exercir raonablement el seu dret en relació amb aquest producte de collita.

3. El que disposen els apartats 1 i 2 dels articles 12 i 13 també s'aplica a:

- a) Les varietats derivades essencialment de la varietat protegida, quan aquesta no sigui al seu torn una varietat essencialment derivada.
- b) Les varietats que no es distingeixin clarament de la varietat protegida, d'acord amb el que disposa l'article 7.
- c) Les varietats la producció de les quals necessiti l'ús repetit de la varietat protegida.

4. Als efectes del que disposa l'apartat 3, a), es considera que una varietat és essencialment derivada d'una altra varietat, denominada aquesta última varietat inicial, si:

- a) Es deriva principalment de la varietat inicial, o d'una varietat que al seu torn deriva principalment de la varietat inicial, i que conserva al mateix temps les expressions dels caràcters essencials que resultin del genotip o de la combinació de genotips de la varietat inicial.
- b) Es distingeix clarament de la varietat inicial, i
- c) Llevat de les diferències resultants de la derivació, és conforme a la varietat inicial en l'expressió dels caràcters essencials que resultin del genotip o de la combinació de genotips de la varietat inicial.

Article 14. *Excepció en benefici de l'agricultor.*

1. Els agricultors estan autoritzats a utilitzar amb fins de propagació en les seves pròpies explotacions el producte de la collita obtingut de la sembra en aquestes explotacions de material de propagació d'una varietat protegida que hagi estat adquirida lícitament i no sigui híbrida ni sintètica.

a) Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per «explotació pròpia» qualsevol explotació o una part de l'explotació que l'agricultor exploti realment cultivant vegetals, tant

si és de la seva propietat com si l'administra sota la seva responsabilitat i pel seu compte, en particular en el cas dels arrendaments.

b) Així mateix, s'entén per «agricultor» qualsevol persona física o jurídica, cooperatives, societats agràries de transformació, societats mercantils o qualsevol altra admesa en dret que figuri com a titular de l'explotació, per administrar-la sota la seva responsabilitat i pel seu compte.

2. L'excepció a què es refereix aquest article s'aplica únicament a les espècies vegetals que recull l'annex 1.

3. L'exercici de l'excepció està subjecte a les regles següents:

a) No hi ha restriccions quantitatives en l'explotació de l'agricultor quan ho requereixin les necessitats de l'explotació.

b) El producte de la collita pot ser sotmès a tractament perquè el sembri el mateix agricultor o per mitjà de serveis als quals recorri; en tot moment s'ha de garantir la identitat del producte que se sotmet a tractament i del producte resultant del processament.

c) Els petits agricultors no estan obligats a pagar remuneracions al titular de l'obtenció. Es consideren petits agricultors, als efectes d'aquesta Llei, els que es determinin per reglament en funció de les peculiaritats de l'espècie que produeixin.

d) Els altres agricultors estan obligats a pagar al titular una remuneració, que ha de ser apreciablement menor que la quantitat que es cobri per la producció, sota llicència, de material de propagació de la mateixa varietat a la mateixa zona.

e) El control de l'observança de les disposicions d'aquest article o de les que s'adoptin d'acord amb aquest article és responsabilitat exclusiva del titular del títol d'obtenció vegetal.

f) Els agricultors i els que prestin serveis de condicionament han de facilitar al titular del títol d'obtenció vegetal, a instàncies d'aquest, la informació que consideri necessària.

4. Els organismes oficials que intervinguin en el control poden facilitar informació pertinent, si l'han obtinguda en el compliment ordinari de les seves tasques, sense que això representi noves càrregues o costos. Aquesta disposició s'entén sens perjudici de les disposicions nacionals o comunitàries sobre protecció de dades personals.

Article 15. *Limitacions al dret de l'obtencor.*

El dret d'obtencor no s'estén a:

- a) Els actes duts a terme en un marc privat amb fins no comercials.
- b) Els actes duts a terme a títol experimental.
- c) Els actes duts a terme amb la finalitat de crear noves varietats, així com els actes que esmenten l'apartat 2 de l'article 12 i els apartats 1 i 2 de l'article 13 fets amb aquests varietats, tret que les noves varietats siguin: varietats essencialment derivades de la varietat protegida, o que no es distingeixen clarament de la varietat protegida, o que siguin varietats la producció de les quals necessiti l'ús repetit de la varietat protegida.

Article 16. *Material d'una varietat.*

1. El dret d'obtencor no s'estén als actes relatius al material de la seva varietat o d'una varietat prevista a l'apartat 3 de l'article 13 que hagi estat venut o comercialitzat a Espanya per l'obtencor o amb el seu consentiment, o al material derivat del material esmentat, tret que aquests actes:

a) Impliquin una nova reproducció o multiplicació de la varietat en qüestió.

b) Impliquin una exportació de material de la varietat, que permeti reproduir-la, a un país que no protegeixi les varietats del gènere de l'espècie vegetal a què pertanyi la varietat, tret de si el material exportat està destinat al consum.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, s'entén per «material», en relació amb una varietat,

a) El material de reproducció o de multiplicació vegetativa, en qualsevol forma.

b) El producte de la collita, incloses les plantes senceres i les parts de plantes.

c) Qualsevol producte fabricat directament a partir del producte de la collita.

Article 17. Limitacions per interès públic.

1. L'exercici del dret d'obtenció només es pot limitar per raons d'interès públic, que han de ser acordades per reial decret acordat pel Consell de Ministres a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

2. Es considera que hi ha motius d'interès públic:

a) Quan la iniciació, l'increment a la generalització de l'explotació de la varietat protegida o la millora de les condicions en què es fa l'explotació siguin d'una importància primordial per a la salut pública o per a la defensa nacional o per al medi ambient.

b) Quan la falta d'explotació o la insuficiència en qualitat o en quantitat de l'explotació efectuada impliqui greus perjudicis per al desenvolupament econòmic o tecnològic del país.

c) Quan les necessitats de proveïment nacional ho exigeixin.

3. Quan les limitacions a què es refereixen els apartats anteriors tinguin per efecte permetre a un tercer dur a terme qualsevol dels actes per als quals es requereix l'autorització de l'obtenció, el Govern ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els obtentors rebin una compensació econòmica equitativa.

4. També es pot limitar l'exercici del dret de l'obtenció quan les varietats objecte del dret continguin organismes modificats genèticament, sense que calgui acollir-se al règim que preveu el número 1 d'aquest article, i és aplicable el que preveu la Llei 15/1994, de 3 de juny, per la qual s'estableixen el règim jurídic de la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats genèticament, a fi de prevenir els riscos per a la salut humana o animal i per al medi ambient.

Article 18. Durada de la protecció.

1. La durada del dret de l'obtenció s'estén fins al final del vint-i-cinquè any natural o, en cas de varietats de vinya i d'espècies arbòries, fins al final del trentè any natural a comptar de l'any de concessió dels drets d'obtenció.

2. Durant el període comprès entre la presentació de la sol·licitud i la concessió del dret d'obtenció, el sol·licitant d'un títol d'obtenció vegetal té dret a percebre una compensació econòmica de qui, durant aquest període, hagi dut a terme actes que, després de la concessió del dret, requereixin l'autorització de l'obtenció, d'acord amb les disposicions dels articles 12 i 13.

3. Per percebre la compensació econòmica que preveu l'apartat anterior, el sol·licitant ha de posar en coneixement del tercer l'existència de la sol·licitud.

4. En el cas que el títol d'obtenció vegetal no sigui concedit, el sol·licitant que hagi percebut les compensacions econòmiques esmentades en aquest article les ha de reemborsar amb l'interès legal, llevat que hi hagi pacte exprés entre les parts.

CAPÍTOL IV

El dret d'obtenció com a dret de propietat

Article 19. Independència del dret de l'obtenció.

La validesa del dret de l'obtenció no depèn de les restriccions o les limitacions que s'estableixin a la producció, el control i la comercialització del material de les varietats o a la importació i l'exportació d'aquell material.

Article 20. Transmissió del dret.

1. Els drets derivats d'una sol·licitud degudament presentada i el dret de l'obtenció són transmissibles per qualsevol dels mitjans admesos en dret, sens perjudici de les limitacions que estableix la Llei.

2. Els actes pels quals es transmetin o es modifiquin els drets derivats d'una sol·licitud degudament presentada o el dret d'obtenció no afecten els drets adquirits per tercers abans de la data dels actes esmentats.

3. Tots els actes a què es refereixen els apartats anteriors han de constar per escrit perquè tinguin validesa.

Article 21. Vulneració dels drets de l'obtenció.

El titular d'un títol d'obtenció vegetal pot exercir davant els òrgans de la jurisdicció ordinària les accions que corresponguin, sigui quina sigui la classe i la naturalesa, contra els qui lesionin el seu dret, i exigir les mesures necessàries per salvaguardar-lo.

En particular, el titular pot exigir:

a) El cessament dels actes que violin el seu dret.
b) La indemnització pels danys i perjudicis soferts.
c) La recollida de tot el material vegetal obtingut que estigui a les mans de qualsevol dels responsables i la seva destrucció quan sigui indispensable.

d) L'atribució en propietat del material vegetal a què fa referència el paràgraf anterior, cas en què el seu valor s'ha d'imputar a la indemnització de danys i perjudicis. Si el valor dels productes excedeix la indemnització concedida, el titular del dret ha de compensar la part condemnada per l'excés.

e) La publicitat de la sentència per compte de la part condemnada.

f) L'adopció de les mesures necessàries per evitar que prossegueixi la violació del seu dret.

Article 22. Indemnització per danys i perjudicis.

1. Estan obligats a respondre pels danys i perjudicis causats els qui infringeixin els drets d'obtenció perquè:

a) Han dut a terme alguna de les operacions que s'enumeren a l'apartat 2 de l'article 12 d'aquesta Llei sense tenir la deguda autorització del titular de l'obtenció vegetal.

b) Han utilitzat, fins al punt de crear risc de confusió, una designació idèntica o semblant a la denominació d'una varietat protegida, si la designació s'aplica a una altra varietat de la mateixa espècie o d'una espècie botànicament pròxima.

c) Han omès l'ús de la denominació per a una determinada varietat protegida o han canviat la denominació.

2. Tots els que vulnerin els drets de l'obtentor, de qualsevol altra manera diferent de les indicades en l'apartat 1, estan obligats a indemnitzar els danys i perjudicis únicament quan en la seva actuació hagi intervingut dol o negligència; es considera l'existència de dol a partir del moment en què l'infractor ha estat advertit pel titular del títol d'obtenció vegetal i requerit perquè cessi en la violació del dret de l'obtentor.

3. La indemnització de danys i perjudicis a favor del titular del títol d'obtenció vegetal comprèn no sols el valor de la pèrdua que hagi sofert i el del guany que hagi deixat d'obtenir, sinó també el perjudici que suposi el desprestigi de la varietat objecte del títol d'obtenció vegetal causat per l'infractor mitjançant una utilització inadequada. La indemnització en cap cas no pot ser inferior al benefici obtingut per la persona que va cometre la infracció.

CAPÍTOL V

Llicències d'explotació

Article 23. *Llicències contractuals.*

1. El titular d'un títol d'obtenció vegetal pot concedir llicències d'explotació de la varietat objecte del títol, sempre que es compleixin les condicions que estableixi el titular i tot el que regulin aquesta Llei i les seves disposicions complementàries sobre aquesta matèria.

2. Les llicències poden ser exclusives o no exclusives.

3. Els contractes de llicència s'han de fer per escrit i no tenen efectes davant de tercers mentre no estiguin degudament inscrits en el llibre registre de llicències.

Article 24. *Llicències obligatòries.*

1. El Consell de Ministres, per reial decret, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, pot concedir llicències d'explotació obligatòries sobre varietats objecte d'un títol d'obtenció vegetal si ho considera necessari per salvaguardar l'interès públic, en els termes que defineix l'apartat 2 de l'article 17.

2. Només es concedeix la llicència obligatòria si es compleixen els requisits següents:

a) Que la persona que la solliciti estigui en condicions, en particular tecnicoeconòmiques, d'explotar el dret d'obtentor de manera competent i amb professionalitat.

b) Que el titular del dret d'obtentor s'hagi negat a concedir la llicència al sol·licitant, o que no estigui disposat a concedir-la en condicions raonables.

c) Que hagin transcorregut més de tres anys entre la data de la concessió del dret d'obtentor i la data de sol·licitud de la concessió de la llicència obligatòria.

d) Que la persona que solliciti la llicència obligatòria hagi abonat les taxes previstes per a la concessió.

3. La llicència obligatòria confereix al seu titular el dret no exclusiu de dur a terme tots o una part dels actes coberts pels articles 12 i 13.

Article 25. *Llicències obligatòries per dependència.*

1. Quan un obtentor no pugui obtenir o explotar un dret d'obtenció vegetal sense vulnerar una patent anterior, pot sol·licitar una llicència obligatòria no exclusiva de la invenció protegida per la patent, en la mesura que aquesta llicència sigui necessària per explotar la varietat vegetal que calgui protegir, mitjançant el pagament d'una compensació econòmica adequada al titular de la patent. Aquesta compensació econòmica es fixa mitjançant l'avaluació dels factors rellevants a aquests

efectes i, especialment, la importància econòmica de l'invent.

Quan es concedeix una llicència d'aquest tipus, el titular de la patent té dret a una llicència recíproca, en condicions raonables, per utilitzar la varietat objecte del títol d'obtenció vegetal.

2. Quan el titular d'una patent d'invenció biotecnològica no pugui explotar-la sense infringir un dret d'obtenció vegetal anterior, pot sol·licitar una llicència obligatòria no exclusiva de la varietat vegetal protegida per aquell dret d'obtenció, mitjançant el pagament d'una compensació econòmica adequada al titular del dret d'obtenció vegetal. Aquesta compensació econòmica es fixa mitjançant l'avaluació dels factors rellevants a aquests efectes i, especialment, la importància econòmica de la varietat vegetal.

Quan es concedeix una llicència d'aquest tipus, el titular del dret d'obtenció vegetal té dret a una llicència recíproca, en condicions raonables, per utilitzar la invenció protegida.

3. Els sol·licitants de les llicències a què es refereixen els apartats anteriors han de demostrar:

a) Que s'han dirigit en va al titular de la patent o del dret d'obtenció vegetal per obtenir una llicència contractual, i

b) Que la varietat o la invenció constitueix un avanç tècnic significatiu d'una importància econòmica considerable en relació amb la invenció reivindicada en la patent o amb la varietat vegetal protegida.

4. La tramitació i la resolució de les sol·licituds de llicències obligatòries per dependència per a l'ús no exclusiu d'una invenció patentada s'han de fer d'acord amb el que estableixen el capítol III del títol IX de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, i la seva normativa complementària.

5. La tramitació i la resolució de les sol·licituds de llicències obligatòries per dependència per a l'ús no exclusiu d'un dret d'obtentor es regeix pel que disposa aquesta Llei.

Article 26. *Condicions de les llicències obligatòries.*

Correspon al Consell de Ministres:

a) Fixar la remuneració equitativa que el beneficiari d'una llicència obligatòria ha d'abonar al titular del dret d'obtentor, tenint en compte, entre altres criteris, el de la importància econòmica de la varietat.

b) Exigir al titular del dret d'obtentor, si s'escau, que posi a disposició del beneficiari de la llicència obligatòria la quantitat de material de reproducció o de multiplicació necessària per a la utilització raonable de la llicència, contra el pagament d'una remuneració adequada.

c) Fixar el període de durada de la llicència obligatòria, que no pot ser superior a quatre anys i que pot ser prorrogat, si es considera oportú, en cas que persisteixin les condicions requerides per a la concessió de la llicència.

d) Retirar la llicència obligatòria si el beneficiari infringeix alguna de les condicions imposades quan li va ser concedida.

CAPÍTOL VI

Nul·litat i extinció del dret de l'obtentor

Article 27. *Nul·litat del dret.*

És nul·la la concessió del títol d'obtenció vegetal en els casos que preveu l'article 62.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les adminis-

tracions públiques i del procediment administratiu comú, i, en particular, en els casos següents:

a) Quan es comprovi que, en el moment de la concessió, la varietat protegida no complia alguna de les condicions definides en els articles 6 i 7 i, si la concessió del dret es va fundar en les informacions i els documents proporcionats pel sol·licitant, la varietat protegida no complia alguna de les condicions definides en els articles 8 i 9.

b) Quan el títol d'obtenció vegetal es concedeixi a una persona que no hi tenia dret, tret que s'hagi transferit a la persona a qui correspon el dret.

Article 28. *Extinció del dret.*

1. El dret de l'obtentor s'extingeix per les causes següents:

- a) Per expiració del termini pel qual es va concedir.
- b) Per renúncia del titular.
- c) Per causes sobrevingudes que provoquin la pèrdua de les propietats essencials de l'obtenció vegetal que recullen els articles 8 i 9.
- d) Per incompliment de les obligacions enumerades en l'apartat 2, amb el requeriment previ del seu compliment per l'Administració.

2. El titular de l'obtenció vegetal ha de complir, en els terminis i de la manera que s'estableixin per reglament, les obligacions següents:

- a) Presentar davant l'autoritat competent les dades, els documents i el material necessaris per comprovar el manteniment dels requisits essencials de la varietat protegida.
- b) Abonar l'import meritat per les taxes per manteniment a què es refereix l'article 55.
- c) Proposar una denominació adequada per a la varietat protegida en cas de cancel·lació de l'assignada inicialment.

3. L'extinció del dret comporta la cancel·lació de la inscripció del títol d'obtenció vegetal en el Registre oficial de varietats protegides.

TÍTOL II

Infraccions i sancions

Article 29. *Infraccions administratives.*

1. Les infraccions administratives es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions molt greus:

a) La transferència de material vegetal protegit per un títol d'obtenció vegetal que no es correspongui amb les característiques que figuren en la seva descripció oficial.

b) Els incompliments de les condicions incloses en la llicència d'explotació d'una varietat protegida que afectin les qualitats intrínseques del material o les circumstàncies que van motivar la concessió del títol d'obtenció vegetal.

c) L'aportació de dades falses que puguin ser rellevants per a l'obtenció de drets emparats en aquesta Llei.

3. Són infraccions greus:

a) L'ocultació o l'intent d'amagar informació rellevant per a l'obtenció de drets emparats en aquesta Llei.

b) Les actuacions dirigides a dificultar el control de les activitats que regula aquesta Llei i l'observança de les regles que estableix per al desenvolupament i la fiscalització.

c) La negativa o la resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per l'òrgan competent o els seus agents per al compliment de les funcions d'informació, tramitació, inspecció i execució de les matèries a què es refereix aquesta Llei.

d) L'ocultació d'informació per les entitats autoritzades per al condicionament de gra de sembra, en relació amb el que estableix l'article 14.

e) L'incompliment de l'obligació d'utilitzar la denominació assignada a la varietat que disposa l'apartat 3 de l'article 49.

4. Són infraccions lleus qualsevol de les actuacions tipificades en els apartats 2 i 3 d'aquest article quan no hi concorri dol sinó simple negligència.

Article 30. *Sancions.*

1. Les infraccions qualificades de molt greus se sancionen amb multes compreses entre 700.001 i 1.500.000 pessetes.

2. Les infraccions qualificades de greus se sancionen amb multes compreses entre 300.001 i 700.000 pessetes.

3. Les infraccions qualificades de lleus se sancionen amb multes compreses entre 100.000 i 300.000 pessetes.

4. A més a més de les multes que assenyalava aquest article, s'ha d'ordenar el decomís del material vegetal en els supòsits que preveuen les lletres a) i b) del número 2 de l'article 29.

Article 31. *Quantia de les sancions.*

La determinació de la quantia de les multes es fa atenent en cada cas l'existència d'intencionalitat o reiteració, la naturalesa dels perjudicis causats i la reincidència en la comissió d'infraccions.

TÍTOL III

Organització

Article 32. *Òrgan competent.*

Correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, directament o a través d'un organisme públic adscrit al Ministeri, la tramitació i la resolució dels procediments de concessió dels títols d'obtenció vegetal i l'exercici de la potestat sancionadora. Així mateix, li corresponen les relacions en aquesta matèria, a través de la via corresponent, amb altres estats i organismes internacionals.

Article 33. *Registre oficial de varietats protegides.*

1. Es constitueix el Registre oficial de varietats protegides, gestionat pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en què s'han d'inscriure les sol·licituds de protecció, les resolucions de concessió del títol d'obtenció vegetal i les llicències d'explotació, així com qualsevol altra circumstància rellevant que es determini per reglament.

2. El Registre oficial s'ha d'organitzar en llibres, d'acord amb el que es disposi per reglament.

Article 34. *Comissió de Protecció d'Obtencions Vegetals.*

1. Es crea la Comissió de Protecció d'Obtencions Vegetals, adscrita al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, a la qual s'atribueixen les funcions següents:

a) Proposar al ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació la resolució dels procediments de concessió dels «títols d'obtenció vegetal».

b) Proposar al ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació la revisió d'ofici dels actes nuls o la declaració de lesivitat dels actes anul·lables relacionats amb la protecció de les obtencions vegetals.

c) Proposar al ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació l'elevació al Consell de Ministres dels projectes de reials decrets de concessió de llicències obligatòries, d'acord amb el que preveu l'article 24.

d) Proposar a l'òrgan competent l'adopció de mesures i l'elaboració de normes relatives a la protecció del dret d'obtentor.

e) Emetre informes sobre els assumptes relacionats amb el dret d'obtentor que li siguin sotmesos.

f) Qualsevol altres competències que se li encomanin legalment o reglamentàriament.

2. La Comissió està integrada per experts de reconegut prestigi en els camps de la botànica, la genètica, la producció de llavors i plantes de viver i juristes especialitzats en el règim de protecció del dret de l'obtentor. La Comissió no té caràcter representatiu dels diferents sectors afectats.

3. La naturalesa, l'adscripció, la composició i el funcionament de la Comissió s'ha de determinar per reglament.

TÍTOL IV

Procediment

CAPÍTOL I

Sol·licitud

Article 35. *Sol·licitud.*

1. Qualsevol persona interessada en la concessió del títol d'obtenció vegetal per a una varietat ha de presentar una sol·licitud adreçada al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació que comprengui, com a mínim, les especificacions següents:

a) Nom, cognoms i domicili del sol·licitant i, si s'escau, del seu representant.

b) Nom, cognoms i domicili de l'obtentor, en cas que no coincideixi amb el sol·licitant.

c) Gènere i espècie a la qual pertany la varietat.

d) Denominació proposada per a la varietat o, si s'escau, una designació provisional.

e) Nacionalitat del sol·licitant i, si s'escau, de l'obtentor.

f) Descripció tècnica de la varietat així com el procediment d'acord amb el qual s'ha obtingut o descobert i desenvolupat la varietat i la seva genealogia.

g) La data de presentació efectuada anteriorment en un altre país, la denominació sota la qual ha estat registrada la varietat o, si no n'hi ha, la designació provisional i el país en el qual va ser sol·licitat el dret d'obtentor, tot això en cas que es reivindicui el dret de prioritat d'una sol·licitud anterior.

h) El comprovant que s'han satisfet les taxes corresponents.

2. La forma i el contingut detallat de l'imprès de sol·licitud, així com els documents que s'hi hagin d'adjuntar, s'han d'especificar per reglament.

3. Les sol·licituds de concessió del títol d'obtenció vegetal es poden presentar en qualsevol de les oficines i registres a què es refereix l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 36. *Precedència d'una sol·licitud.*

La precedència d'una sol·licitud la determina la seva data de recepció. Si es tracta de sol·licituds amb la mateixa data, la precedència es determina segons l'ordre en què s'hagin rebut, si és possible establir-lo. Si no és possible, no hi ha precedència entre les sol·licituds.

Article 37. *Publicitat de les sol·licituds.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de publicar periòdicament un butlletí oficial de varietats protegides, de caràcter merament informatiu.

2. S'han de publicar en el butlletí de varietats protegides les dades que es determinin per reglament i, en tot cas, la informació següent:

a) Les sol·licituds del dret d'obtentor presentades i les retirades.

b) Les sol·licituds de denominació de les varietats per a les quals se sol·licita la protecció, la relació de les denominacions aprovades, com també els canvis de denominació.

c) Els títols d'obtenció vegetal concedits i les sol·licituds desestimades.

Article 38. *Dret de prioritat.*

1. El sol·licitant d'un «títol d'obtenció vegetal» es pot beneficiar de la prioritat d'una sol·licitud de protecció de la mateixa varietat que hagi presentat anteriorment a:

a) Qualsevol Estat membre de la Unió Europea.

b) L'Oficina Comunitària de Varietats Vegetals de la Unió Europea.

c) Qualsevol Estat membre de la UPOV o d'una organització intergovernamental que en sigui membre.

d) Qualsevol Estat que, sense pertànyer a la UPOV, reconegui a les sol·licituds presentades a Espanya un dret de prioritat amb efectes equivalents.

2. El reconeixement de la prioritat d'una sol·licitud s'ha de demanar en el termini de dotze mesos, comptats a partir de la data de presentació de la sol·licitud, i acreditar-la degudament. En el cas que siguin diverses les sol·licituds anteriors presentades de conformitat amb el que disposa l'apartat 1, la prioritat s'ha de referir a la sol·licitud més antiga.

3. Un cop reconeguda la prioritat d'una sol·licitud anterior, es considera com a data de presentació de la sol·licitud de concessió del títol d'obtenció vegetal, als efectes del que preveuen els articles 6 i 7, la data de presentació d'aquella sol·licitud.

4. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'exigir al sol·licitant que reivindicui la prioritat, que proporcioni una còpia dels documents que constitueixen la primera sol·licitud, certificats per l'autoritat davant la qual hagi estat presentada, així com qualsevol altra prova que la varietat objecte de les dues sol·licituds és la mateixa. El sol·licitant disposa per a això d'un termini mínim de tres mesos comptats a partir de la data de reivindicació de la prioritat.

5. L'obtentor disposa d'un termini de dos anys des de l'expiració del termini per a la petició de la prioritat, o des que s'hagi rebutjat o retirat la primera sol·licitud per proporcionar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació qualsevol informació, document o material exigits per fer l'examen que preveu l'article 40.

6. Els fets que tinguin lloc en el termini fixat en l'apartat 2, com ara la presentació de l'altra sol·licitud o la publicació o la utilització de la varietat objecte de la primera sol·licitud, no constitueixen un motiu de rebuig de la sol·licitud posterior. Aquests fets tampoc no poden crear drets a favor de tercers.

CAPÍTOL II

Tramitació de la sol·licitud

Article 39. *Examen de la sol·licitud.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de comprovar que la sol·licitud presentada compleix els requisits exigits i, en particular, que:

- a) Ha estat presentada d'acord amb el que disposa l'article 10.
- b) Compleix les condicions que estableix l'apartat 1 de l'article 35.
- c) S'hi adjunten els documents que s'estableixen per reglament d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 35.
- d) S'ajusta al que disposa l'article 38, en cas que es reivindicui la prioritat d'una sol·licitud anterior.
- e) Es presenta el justificant d'haver satisfet les taxes corresponents per la tramitació de l'article 53.

2. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'examinar la documentació adjunta a la sol·licitud per comprovar si la varietat es pot acollir al dret d'obtentor.

3. Si com a conseqüència d'aquestes comprovacions s'aprecia alguna deficiència, s'ha de requerir el sol·licitant perquè en un termini de deu dies solucioni la falta o aporti els documents preceptius per a cada cas, i se l'ha d'advertir que, si no ho fa, se l'ha de tenir per desistit de la seva petició, amb la resolució prèvia que dicti a aquest efecte per l'òrgan competent.

Article 40. *Examen tècnic.*

1. Una vegada efectuats amb resultat positiu els exàmens a què es refereix l'article anterior, la varietat ha de ser sotmesa a un examen tècnic la finalitat del qual és:

- a) Comprovar que la varietat pertany al tàxon botànic descrit.
- b) Determinar que és diferent, homogènia i estable d'acord amb el que disposen els articles 7, 8 i 9 respectivament.
- c) Establir una descripció oficial de la varietat.

2. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'establir, per a cada espècie o grup d'espècies, les normes necessàries per dur a terme l'examen tècnic, entre les quals, almenys, s'han de detallar:

- a) El material vegetal que l'obtentor ha de lliurar per poder fer les observacions pertinents.
- b) Les característiques quant a la qualitat del material.
- c) Les dates i els llocs on s'ha de dipositar el material.
- d) La durada dels exàmens que, almenys, ha de ser de dos anys o campanyes, llevat que circumstàncies especials aconsellin el contrari, així com altres detalls sobre la realització dels exàmens.

3. L'examen tècnic s'ha de fer sota la responsabilitat del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, que pot portar-lo a terme directament o mitjançant un acord amb les comunitats autònomes o altres institucions espanyoles o estrangeres que exerceixin feines similars.

4. En els casos en què es determini, es poden utilitzar els resultats dels exàmens tècnics efectuats en un altre país amb el qual Espanya mantingui acords sobre la protecció de drets d'obtentor i sempre que tècnicament sigui possible amb les garanties degudes.

5. En els casos en què la realització de l'examen tècnic comporti dificultats, el Ministeri d'Agricultura, Pes-

ca i Alimentació pot acordar que es tinguin en compte els resultats dels assajos de cultiu o d'altres assajos ja efectuats per l'obtentor.

6. En el cas que es tracti d'una varietat que contingui o constitueixi un organisme genèticament modificat, s'ha d'aplicar el que estableix la normativa específica, referent a la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats genèticament, a fi de prevenir els riscos per a la salut humana i per al medi ambient.

Article 41. *Oposicions a la concessió del títol d'obtenció vegetal.*

1. Qualsevol persona es pot oposar a la concessió d'un títol d'obtenció vegetal mitjançant la presentació d'un escrit dirigit al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

2. Únicament es poden plantejar oposicions basades en algun dels motius següents:

a) L'incompliment de les condicions que estableixen els articles 6 a 11 d'aquesta Llei. No obstant això, l'oposició no es pot fonamentar en qüestions de propietat i domini, que s'han de plantejar davant els tribunals ordinaris.

b) La infracció de les normes sobre denominacions varietals que estableixin aquesta Llei o els seus reglaments de desplegament.

3. Els qui manifestin la seva oposició tenen la consideració d'interessats als efectes del que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 42. *Tramitació de l'oposició.*

1. Les oposicions s'han de comunicar al sol·licitant, que disposa d'un termini de tres mesos per fer-hi al·legacions i precisar si té intenció de mantenir la sol·licitud, modificar-la o retirar-la.

La resposta del sol·licitant s'ha de comunicar a l'opositor, que disposa d'un termini d'un mes per formular-hi al·legacions i per ratificar o retirar la seva oposició.

2. Les oposicions presentades s'han d'examinar i resoldre de manera separada i independent del procediment de concessió del títol d'obtenció vegetal.

3. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, a fi de resoldre les oposicions presentades, pot requerir a les persones que van manifestar l'oposició que aportin la informació i la documentació addicional, així com el material vegetal necessari per efectuar-ne l'examen tècnic.

Article 43. *Accés a la informació.*

1. Els interessats en un procediment tenen accés als documents que constitueixen l'expedient objecte de tramitació, inclosos els resultats de l'examen tècnic i la descripció de la varietat. En tot cas, s'ha de garantir el secret de l'obtenció vegetal.

2. Per tal de garantir el secret de l'obtenció vegetal, només tenen accés als expedients que conté el Registre oficial de varietats vegetals protegides les persones que invoquin un interès legítim sobre aquestes varietats, per consultar els documents relatius a la sol·licitud, i resolució de concessió d'un títol d'obtenció vegetal, com també per visitar els assajos corresponents a l'examen tècnic de la varietat i els de control del seu manteniment.

3. En els casos de varietats en què, per a la producció de material, es requereixi l'ús repetit del material d'altres varietats, el sol·licitant del títol d'obtenció vegetal

corresponent pot demanar, quan presenti la sol·licitud, que els documents i els assajos relatius a aquestes varietats es mantinguin amb el secret degut. En aquests casos, aquesta part d'informació o d'assajos no es pot ni consultar ni visitar, respectivament.

4. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació té l'obligació de conservar la documentació que continguin els expedients durant cinc anys comptats a partir del l'extinció del títol d'obtenció vegetal o de la retirada o la denegació de la sol·licitud de protecció.

CAPÍTOL III

Resolució del procediment

Article 44. *Resolució.*

1. El Ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, a proposta de la Comissió de Protecció d'Obtencions Vegetals, concedeix el títol d'obtenció vegetal a un sol·licitant quan, com a resultat de l'examen tècnic de la varietat, es comprovi que compleix les condicions que preveu l'article 5 d'aquesta Llei, a més a més d'haver complert les altres exigències que preveu la mateixa Llei.

2. La protecció atorgada pel títol d'obtenció vegetal té efectes amb caràcter retroactiu des del moment de la presentació de la sol·licitud.

3. L'eficàcia de la resolució queda demorada fins que es produeixi el pagament de la taxa que preveu l'article 53.

4. La concessió del títol d'obtentor sobre una varietat vegetal s'ha d'inscriure en el Registre de varietats vegetals protegides.

Article 45. *Durada del procediment.*

1. Transcorregut el termini màxim de durada del procediment sense que l'Administració hi hagi dictat cap resolució expressa, s'entén desestimada la sol·licitud del títol d'obtenció vegetal.

2. El termini màxim de durada del procediment és de sis mesos. El termini s'interromp des de la data de la comunicació a l'interessat que preveu l'article 42, apartat 4, de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. El termini interromput comença a comptar novament des de la data en què es comuniqui a l'interessat que queda obert el tràmit d'audiència, moment en què s'han d'haver incorporat a l'expedient els resultats de l'examen tècnic que preveu l'article 40 d'aquesta Llei i s'ha d'haver comprovat que la denominació és adequada d'acord amb el que disposa el capítol IV de la Llei.

3. La durada de l'examen tècnic esmentat s'ha de fixar, si s'escau, reglamentàriament per espècies o grups d'espècies.

Article 46. *Caducitat del procediment.*

1. Quan es produeixi la paralització del procediment per una causa imputable al sol·licitant se l'ha d'advertir que, transcorreguts tres mesos, es produeix la caducitat del procediment. Consumit aquest termini sense que el particular requerit efectui les activitats necessàries per reprendre la tramitació del procediment, s'ha de declarar la caducitat del procediment i ordenar que se n'arxivin les actuacions.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, no s'ha de declarar la caducitat del procediment quan el sol·licitant justifiqui degudament davant el Ministeri

d'Agricultura, Pesca i Alimentació que la seva inactivitat és conseqüència d'un cas fortuït o de la concurrència de causes de força major o altres circumstàncies excepcionals.

CAPÍTOL IV

Denominació de la varietat

Article 47. *Requisits de les denominacions.*

1. La varietat es designa per una sola denominació, que permeti identificar-la sense risc de confusió amb una altra i destinada a ser-ne la seva designació genèrica.

2. Sens perjudici del que disposa l'apartat 3 de l'article següent, cap dret relatiu a la designació registrada com la denominació de la varietat no pot obstaculitzar la utilització lliure de la denominació en relació amb la varietat, fins i tot després de l'expiració del dret d'obtentor.

3. La denominació no es pot compondre únicament de xifres, ni induir a error o prestar-se a confusió sobre les característiques, el valor o la identitat de la varietat o sobre la identitat de l'obtentor.

4. Només s'admet com a denominació d'una varietat una composició de lletres i números quan s'utilitzi exclusivament per a la producció de material de propagació d'altres varietats, o sigui, una pràctica establerta per designar varietats.

5. La denominació ha de ser diferent de qualsevol denominació que designi una varietat existent de la mateixa espècie vegetal o d'una espècie veïna, en qualsevol Estat membre de la UPOV, o membre de qualsevol de les organitzacions intergovernamentals membres de la UPOV.

Article 48. *Registre de la denominació.*

1. La denominació de la varietat, la proposa el sol·licitant al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

2. Es registra al mateix temps que es concedeix el dret d'obtentor. Si es comprova que la denominació no respon a les exigències dels apartats 3, 4 i 5 de l'article 47, se n'ha de denegar el registre i s'ha d'exigir que l'obtentor proposi una altra denominació en els terminis que s'assenyalin per reglament. Els drets adquirits anteriorment per tercers no han de ser afectats.

3. Si, en virtut d'un dret anterior, la utilització de la denominació d'una varietat està prohibida a una persona que està obligada a fer-la servir, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 49, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació exigeix que l'obtentor proposi una altra denominació per a la varietat.

4. En particular, el sol·licitant no pot dipositar com a denominació d'una varietat una designació que ja es beneficiï d'un dret de marca referent a productes idèntics o similars, a Espanya o a països amb els quals s'hagin establert convenis sobre protecció d'obtencions vegetals, o una denominació que pugui crear confusió amb aquestes marques, tret de si es compromet a renunciar als drets de les marques des del moment que la varietat sigui objecte del títol d'obtenció vegetal.

5. El sol·licitant ha de presentar juntament amb la denominació un informe expedit per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en què constin les possibles identitats i semblances amb marques ja registrades o en tràmit de registre que s'hagin descobert, amb expressió dels productes que emparen aquestes marques, dins de la classe 31, segons el nomenclàtor establert en virtut de l'Arranjament de Niça de 15 de juny de 1957.

La sol·licitud d'informe s'ha de presentar a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, amb el pagament previ de la taxa corresponent i amb indicació del motiu de l'informe.

Article 49. *Utilització de la denominació.*

1. Una varietat no es pot denominar de manera diferent de la utilitzada en el primer país on hagi estat registrada, tret que el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació comprovi que la denominació és inadequada a Espanya, cas en què s'ha d'exigir que l'obtentor proposi una altra denominació.

2. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de comunicar a les autoritats corresponents dels altres països membres de la UPOV, a les dels estats membres de les organitzacions intergovernamentals membres de la UPOV i a les institucions competents en aquesta matèria, les informacions relatives a les denominacions de varietats, concretament de la proposta, l'aprovació, el registre i la cancel·lació de les denominacions.

3. Qui a Espanya dugui a terme la posada en venda o a la comercialització de material de reproducció o de multiplicació vegetativa d'una varietat protegida, està obligat a utilitzar la denominació d'aquesta varietat, fins i tot després que expiri el dret d'obtentor relatiu a aquesta varietat, a condició que, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 48, no s'hi oposin drets anteriors a aquesta utilització.

4. Quan una varietat s'ofereixi en venda o es comercialitzi, està permès associar una marca de fàbrica o de comerç, un nom comercial o una indicació similar a la denominació de la varietat registrada. Si la indicació s'associa d'aquesta manera, la denominació ha de ser, tanmateix, fàcilment reconeixible.

CAPÍTOL V

Manteniment del dret d'obtentor

Article 50. *Manteniment de la varietat.*

1. El titular del títol d'obtenció vegetal relatiu a una varietat és responsable del manteniment de la varietat o, quan sigui procedent, dels seus components hereditaris, mentre continuï vigent la protecció.

2. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot requerir el titular d'un títol d'obtenció vegetal perquè presenti a aquesta autoritat o a qualsevol altra designada per ella, en els terminis que s'estableixin per reglament, la informació, els documents o el material que es considerin necessaris per al control del manteniment de la varietat, així com per a la renovació de les mostres oficials que componen la col·lecció de referència.

Article 51. *Verificació de la varietat.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o, si s'escau, el servei corresponent de les comunitats autònomes, han de comprovar si les varietats objecte del títol d'obtenció vegetal continuen inalterables, cosa que s'ha de fer mitjançant les comprovacions tècniques corresponents.

2. Quan hi hagi indicis que el titular del títol d'obtenció vegetal no manté adequadament la varietat, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'ordenar un control del manteniment de la varietat establint-ne les modalitats mitjançant assajos de camp o altres assajos en què el material subministrat pel titular ha de ser comparat amb la descripció o la mostra oficial de la varietat.

Quan del control esmentat es desprengui que el titular no ha mantingut les condicions de la varietat, se l'hi ha d'advertir.

3. En els casos en què es comprovi que la varietat no és homogènia o estable, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot decidir l'extinció del dret, amb l'audiència prèvia de l'interessat i, si s'escau, amb l'informe previ dels serveis corresponents de les comunitats autònomes que han efectuat els controls pertinents.

TÍTOL V

Taxes

Article 52. *Subjectes passius.*

1. Són subjectes passius de les taxes que estableix aquest títol el sol·licitant del títol d'obtenció vegetal i les persones, físiques o jurídiques, en favor de les quals es faci la prestació dels serveis que constitueixen els seus fets imposables.

2. Les taxes que estableix aquest títol es regeixen per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que estableix per a les taxes l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, especialment pel que fa als subjectes obligats al pagament de les taxes com a responsables tributaris.

Article 53. *Taxa per la tramitació i la resolució.*

1. Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la tramitació i la resolució del procediment administratiu.

2. La meritació de la taxa es produeix en el moment de presentació de la sol·licitud del títol d'obtenció vegetal.

3. L'import de la taxa per la tramitació i la resolució de l'expedient és de 50.000 pessetes.

Article 54. *Taxa per la realització de l'examen tècnic.*

1. Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la realització de les proves, els assajos i qualsevol altra activitat compresa en l'examen tècnic a què es refereix l'article 40 d'aquesta Llei.

Als efectes d'aquest article, les espècies o els grups d'espècies a què pertanyin les varietats vegetals el material de les quals sigui objecte d'examen tècnic, es classifiquen en els grups que recull l'annex 2.

2. La meritació de la taxa es produeix en el moment d'entregar el material vegetal objecte de l'examen tècnic a l'autoritat competent perquè l'efectuï.

3. Les taxes per la realització dels assajos que constitueixen l'examen tècnic a efectes de concessió del «títol d'obtenció vegetal» són les següents:

Per cada any d'examen:

Grup primer: 125.000 pessetes.

Grup segon: 90.000 pessetes.

Grup tercer: 75.000 pessetes.

Grup quart: 60.000 pessetes.

Quan es tracti d'una varietat híbrida, sigui quina sigui l'espècie, i calgui fer un estudi dels components genètics, el tipus de taxa és el doble de la indicada per a l'espècie corresponent.

Quan l'examen tècnic es dugui a terme per encàrrec del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, perquè ho ha convingut així, en un organisme o una institució estrangers, el tipus de la taxa és l'import en pessetes de la quantitat que calgui satisfer com a pagament del servei. En cas que s'utilitzin els resultats d'un examen tècnic fet anteriorment per a la varietat per un organisme o una institució estrangers, el tipus de la taxa és l'import en pessetes de la quantitat que calgui satisfer com a pagament del servei.

Article 55. *Taxa de manteniment.*

1. El fet imposable d'aquesta taxa és la realització de les tasques i les comprovacions periòdiques necessàries per verificar el manteniment de les condicions que necessita la varietat per continuar sent objecte de protecció.

Als efectes d'aquest article, les espècies o els grups d'espècies a què pertanyin les varietats vegetals les condicions de les quals siguin objecte de comprovació es classifiquen en els grups que recull l'annex 2.

2. La meritació de la taxa es produeix anualment el mateix dia i mes de notificació de la resolució de concessió del títol d'obtenció vegetal a l'interessat.

3. Els imports de les taxes pel manteniment anual dels drets de l'obtentor són els següents:

Pel primer any:

Grup primer: 15.000 pessetes.

Grup segon: 10.000 pessetes.

Grup tercer: 8.000 pessetes.

Grup quart: 6.000 pessetes.

Pel segon any:

Grup primer: 20.000 pessetes.

Grup segon: 15.000 pessetes.

Grup tercer: 12.000 pessetes.

Grup quart: 10.000 pessetes.

Pel tercer any:

Grup primer: 27.000 pessetes.

Grup segon: 22.000 pessetes.

Grup tercer: 17.000 pessetes.

Grup quart: 15.000 pessetes.

Pel quart any:

Grup primer: 30.000 pessetes.

Grup segon: 26.000 pessetes.

Grup tercer: 20.000 pessetes.

Grup quart: 15.000 pessetes.

Pel cinquè any i següents (fins a finalitzar la protecció):

Grup primer: 36.000 pessetes.

Grup segon: 30.000 pessetes.

Grup tercer: 25.000 pessetes.

Grup quart: 20.000 pessetes.

Article 56. *Taxa per prestació de serveis administratius.*

1. El fet imposable d'aquesta taxa el constitueix la realització d'algun dels serveis administratius derivats de la tramitació de les sol·licituds que s'enumeren a continuació:

- Reivindicació del dret de prioritat.
- Canvi de denominació en un títol concedit o en tràmit.
- Expedició de còpies, certificats i duplicats de qualsevol document.
- Concessió d'una llicència obligatòria.
- Inscripció de les llicències d'explotació en el Registre de varietats vegetals protegides, com també la modificació de les inscripcions ja efectuades.

2. La meritació de la taxa es produeix en el moment de presentació de les sol·licituds corresponents en un registre administratiu.

3. L'import de la taxa per petició de prioritat d'una sol·licitud; sol·licitud de canvi de denominació en un títol ja concedit o en tràmit; expedició de còpies, certificats i duplicats de qualsevol document; concessió d'una llicència obligatòria; inscripció de llicències d'explotació i la modificació de les ja inscrites, és de 5.000 pessetes.

Article 57. *Gestió i recaptació.*

1. Els serveis i les activitats constitutius del fet imposable de les taxes que preveuen els articles 53 i 56 no es presten o s'efectuen fins que no s'hagi fet el pagament de la quantia que sigui exigible i que s'ha de fer efectiva pel procediment d'autoliquidació.

2. Els serveis i les activitats constitutius del fet imposable de les taxes que preveuen els articles 54 i 55, encara que hagin estat prestats, no són eficaços fins que se n'hagi efectuat el pagament en la quantia que sigui exigida. Amb independència d'això anterior, aquestes quanties són exigibles per la via de constrenyiment.

3. La gestió i la recaptació en via ordinària d'aquestes taxes correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Disposició addicional primera. *Revisió de l'import de les sancions.*

Es faculta el Govern per modificar l'import de les sancions que conté aquesta Llei d'acord amb les variacions de l'índex de preus al consum.

Disposició addicional segona. *Criteris d'interpretació.*

Aquesta Llei s'ha d'interpretar d'acord amb els tractats i els convenis internacionals sobre la matèria aplicables a Espanya.

Disposició addicional tercera. *Limitació del dret de l'obtentor.*

El lliure exercici d'un dret d'obtentor no es pot limitar llevat del que estableix l'apartat 1 de l'article 17 o en virtut d'una disposició expressa prevista en els tractats i els convenis esmentats en la disposició anterior.

Disposició addicional quarta. *Respecte als tractats i als acords internacionals.*

Les mesures adoptades per l'Estat per reglamentar la producció, el control i la comercialització del material de les varietats, o de la seva importació i exportació, no han d'obstaculitzar l'aplicació de les disposicions dels tractats i els convenis esmentats en la disposició addicional tercera.

Disposició addicional cinquena. *Protecció comunitària.*

En el cas de concessió de la protecció comunitària d'obtenció vegetal sobre una varietat que abans d'aquesta concessió sigui objecte d'un títol d'obtenció vegetal, el seu titular no pot invocar els drets conferits pel títol d'obtenció vegetal mentre segueixi vigent per a aquella varietat la protecció comunitària d'obtenció vegetal.

A la finalització de la vigència de la protecció comunitària, el titular del títol d'obtenció vegetal pot tornar a invocar els drets derivats del títol, sempre que no hagin transcorregut els terminis que preveu l'article 18 des de la concessió d'aquest.

Durant el temps que subsisteixi la protecció comunitària d'obtenció vegetal, el titular del títol d'obtenció vegetal queda exonerat de l'obligació d'abonar les taxes i les anualitats corresponents al manteniment anual dels drets d'obtentor que preveu el títol V d'aquesta Llei, en un 70 per 100 de la quantia establerta.

Disposició transitòria primera. *Procediments iniciats abans d'aquesta Llei.*

Les sol·licituds del títol d'obtenció vegetal que s'hagin presentat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de tramitar i resoldre de conformitat amb la normativa legal vigent en la data de presentació.

Disposició transitòria segona. *Règim aplicable als títols concedits abans de la Llei.*

1. Els títols d'obtenció vegetal concedits d'acord amb el que disposa la Llei 12/1975, de 12 de març, sobre protecció d'obtencions vegetals, es regeixen per les normes de la dita Llei.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, són aplicables els articles següents d'aquesta Llei:

a) Del capítol III del títol I: article 12; article 13 a excepció dels apartats 2 i 3; article 15; article 16 i article 17.

b) El capítol IV del títol I, relatiu al dret d'obtentor com a objecte de propietat.

c) El capítol V del títol I, sobre llicències d'explotació.

d) El títol II, sobre infraccions administratives.

e) El capítol V del títol IV, sobre manteniment del dret d'obtentor.

Disposició transitòria tercera. *Accions legals en curs.*

Les accions legals que s'hagin iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de seguir pel mateix procediment segons el qual s'hagin incoat.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les disposicions que s'oposin a aquesta Llei i, en particular, la Llei 12/1975, de 12 de març, de protecció d'obtencions vegetals.

2. Mentre no es desplegui aquesta Llei mitjançant un reglament, mantenen la vigència els preceptes del Decret 1674/1977, de 10 de juny, pel qual s'aprova el Reglament general sobre protecció d'obtencions vegetals, en el que no s'hi oposin.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.*

1. Es modifica el paràgraf b), apartat 1, article 5, de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, el text del qual queda redactat de la manera següent:

«b) Les varietats vegetals.»

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 143 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, que queda redactat en els termes següents:

«3. No poden ser protegides com a models d'utilitat les invencions de procediment i les varietats vegetals.»

Disposició final segona. *Normativa d'aplicació supletòria.*

A falta d'una norma expressament aplicable als drets de l'obtentor que regula aquesta Llei, s'han d'aplicar supletòriament les normes que regulen la protecció legal de les invencions.

Disposició final tercera. *Desplegament de la Llei.*

S'autoritza el Govern per dictar totes les disposicions d'aplicació i de desplegament d'aquesta Llei que siguin necessàries, com també per modificar-ne els annexos. En el termini màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern n'ha d'aprovar el reglament de desplegament.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de gener de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX 1

Espècies vegetals susceptibles de beneficiar-se de l'excepció de l'article 14 de la Llei

a) Espècies farratgeres:

Cicer arietinum L. (*partim*) — cigró.

Hedysarum coronarium L. — enclova.

Lathyrus sp. — guixa.

Lupinus albus L. — llobí.

Lupinus angustifolius L. — llobí blau.

Lupinus luteus L. — llobí groc.

Medicago sativa L. — alfals.

Onobrychis sativa (L.) Lamk. — trepadella.

Pisum sativum L. (*partim*) — pèsol.

Trifolium alexandrinum L. — bersim/trèvol d'Alexandria.

Trifolium resupinatum L. — trèvol persa.

Trigonella foenum-graecum L. — fenigrec.

Vicia ssp. — veça, fava, erb i garrofa.

b) Cereals:

Avena sativa — civada.

Hordeum vulgare L. — ordi.

Oryza sativa L. — arròs.

Phalaris canariensis L. — escaiola.

Secale cereale L. — sègol.

X *Triticosecale* Wittm. — tritical.

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. — blat xeixa.

Triticum durum Desf. — blat dur.

Triticum spelta L. — espelta.

c) Patates:

Solanum tuberosum — patata.

d) Espècies oleaginoses i tèxtils:

Brassica napus L. (*partim*) — colza.

Brassica rapa L. (*partim*) — nap rodó.

Linum usitatissimum — llinosa, exclòs el lli tèxtil.

e) Espècies hortícoles:

Lens culinaris L. — llentia.

Cicer arietinum L. (*partim*) — cigró.

Phaseolus ssp. — mongeta.

Pisum sativum L. (*partim*) — pèsol.

ANNEX 2

Classificació d'espècies vegetals a l'efecte de determinar els imports de les taxes dels articles 54 i 55

Grup primer: cotó, maduixa, mongeta, enciam, meló, patata, cogombre, pebrot, tomàquet, remolatxa sucrera i espècies farratgeres i pradenques no enumerades en un altre grup.

Grup segon: all, carxofa, arròs, civada, ordi, sègol, colza, espàrrec, gira-sol, pèsol, fava, blat de moro, síndria, melca, blat, tritical, veça i espècies del gènere *Vicia* no enumerades en un altre grup.

Grup tercer: albergínia, carbassó, safrà bord, ceba, clavell, fruiters, lleguminoses de consum humà no esmentades en un altre grup, rosa, soja, erb i pastanaga, i altres espècies d'aprofitament hortícola no enumerades en un altre grup.

Grup quart: vinya i les altres espècies no incloses en els grups anteriors.

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 33, de 8-2-2000.)

415 *LLEI 4/2000, de 7 de gener, de modificació de la regulació de la declaració de defunció dels desapareguts en ocasió de naufragis i sinistres.* («BOE» 8, de 10-1-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'exercici de les activitats marítimes i aèries, tant de transport com de pesca extractiva, conformen un sector de la vida econòmica que té lloc en un medi físic natural que és el mar.

Això implica que hi ha un índex més gran de dificultat, penositat i, principalment, de més alt risc per a la vida i la integritat física dels treballadors del sector.

L'activitat marítima i aèria, tant de transport com de pesca, està sotmesa a elevats riscos com avaries, incendis, enfonsaments dels vaixells i principalment a les adversitats climatològiques, que solen comportar sinistres i greus conseqüències quan es manifesten en alta mar.

Tot aquest cúmul de circumstàncies ocasionen, tant en l'activitat de transport marítim i principalment en la pesca extractiva, per raó de la dimensió dels vaixells, que siguin activitats laborals d'elevat risc en què desgraciadament es produeixen amb més freqüència de la previsible pèrdues de vides humanes, tant de caràcter col·lectiu arran del naufragi de vaixells, com individual per caigudes al mar i immersió a l'aigua, amb la posterior desaparició física de la persona.

La desaparició d'una persona en el mar origina principalment un gran drama humà per als seus familiars i suscita paral·lelament diversos problemes d'ordre personal, assistencial, administratiu i econòmic, que requereixen un marc legislatiu eficaç, operatiu i ajustat a la realitat, que ajudi a pal·liar el gran problema humà provocat per la desaparició en el mar d'un familiar.

Esdevingut un fet d'aquesta mena, la legislació de Seguretat Social ha establert mecanismes protectors, tant per fer front a les indemnitzacions per accident de treball, com per al reconeixement, si s'escau, de les pensions de viudetat i orfandat.

No obstant això, per a la resta de qüestions de caràcter jurídic, privat i patrimonial (transmissió de béns immobles, comptes corrents, crèdits hipotecaris i personals, de cobrament d'assegurances, etc.), la legislació vigent estableix uns terminis de dos o tres anys, segons les

circumstàncies de la desaparició, per poder abordar i solucionar totes les qüestions hereditàries, a través de la figura jurídica de la declaració de defunció.

Mitjançant la declaració judicial de defunció s'efectua una presumpció de la mort d'una persona, per la qual es permet que es puguin produir els mateixos efectes jurídics que amb la mort comprovada.

En definitiva, es tracta d'un mecanisme jurídic dirigit a donar seguretat, estabilitat i solució a les qüestions i els problemes administratius, patrimonials i econòmics que es susciten per als familiars dels desapareguts.

El Codi civil, a l'article 194, estableix uns terminis de dos i tres anys per als supòsits de sinistre, accident aeri i naufragi marítim en virtut dels quals es fa un judici de probabilitat, i una presumpció legal de mort, amb caràcter general, dels desapareguts en el mar.

L'experiència pràctica dels sinistres i naufragis esdevinguts ens ensenya que, per intentar pal·liar amb sensibilitat i immediatesa els greus danys que originen en les famílies la desaparició d'éssers estimats en el mar, és necessària una modificació puntual que adequi a la realitat els articles ressenyats, de manera que s'escurcin els terminis establerts per efectuar la declaració de defunció.

Igualment, a més a més de tot el que s'ha exposat, es produeixen altres tipus de sinistres, bé per accidents laborals, explosions o catàstrofes naturals (inundacions o tempestes de muntanya), o altres de similars que solen ocasionar desgraciadament la desaparició de persones sense deixar cap rastre, motiu pel qual també és procedent modificar puntualment l'article 193 del Codi civil.

Article primer.

Es modifica el paràgraf primer de l'apartat tercer de l'article 193 del Codi civil, que queda redactat en els termes següents:

«3r Complert un any, comptat de data a data, d'un risc imminent de mort per causa de violència contra la vida, en què una persona s'hagués trobat sense haver-se tingut, posteriorment a la violència, notícies seves. En cas de sinistre aquest termini és de tres mesos.»

Article segon.

Es modifiquen els apartats 2n i 3r de l'article 194 del Codi civil, que queden redactats en els termes següents:

«2n Dels qui estiguin a bord d'una nau naufragada o desapareguts per immersió en el mar, si han transcorregut tres mesos des de la comprovació del naufragi o de la desaparició sense que se n'hagin tingut notícies.

Es considera que s'ha produït el naufragi si el vaixell no arriba al seu destí, o si, sense tenir punt fix d'arribada, no retorna, després que en qualsevol dels casos hagin transcorregut sis mesos comptats des de les últimes notícies rebudes o, per falta d'aquestes notícies, des de la data de sortida de la nau del port inicial del viatge.

3r Dels qui estiguin a bord d'una aeronau sinistrada, si han transcorregut tres mesos des de la comprovació del sinistre, sense que se n'hagin tingut notícies o, en cas que s'hagin trobat restes humanes, no hagin pogut ser identificades.

Es presumeix el sinistre si en viatge sobre mars, zones desèrtiques o inhabitades transcorren sis mesos comptats des de les últimes notícies de les persones o de l'aeronau i, si no n'hi ha, des de